

Arrest

nr. 167 386 van 11 mei 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 december 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u geboren op 16 augustus 1982 in Nancy (Frankrijk), waar uw vader op dat moment aan het doctoreren was. Voor u een jaar werd, verhuisde u mee naar Irak. U woonde van toen af in de Qadissiya wijk te Bagdad. U bent een soenniet van Arabische origine. Vanaf 2003 woonde u in de Haifa-straat te Bagdad. Vanaf 2004 werkte u als onderzoeksassistent biologie in de Mustanseriya universiteit. Ten tijde van het sektarische geweld van 2007 ondervond u daar problemen. U verbleef dan ongeveer een maand in Syrië. Daarna studeerde u voor uw master in Maleisië tot 2009, waarna u terugkeerde naar Irak en naar uw huis in de Haifa-straat in Bagdad. Vanaf 7 november 2009 werkte u bij de klantendienst van Asiacell.

Rond december 2014, nadat Islamitische Staat (IS) Irak binnenviel, werd in Bagdad het zgn. 'hashd al shabi' gevormd. De leden hiervan bemanden checkpoints en waren streng tegen u vanwege uw familienaam "Tekreeti". U moest dan altijd uw woonkaart laten zien om aan te tonen dat u in Bagdad

woonde. Mensen uit uw buurt wisten dat u bij Asiacell werkte en kwamen verschillende vragen stellen over simkaarten en dergelijke. Ze vroegen u dingen te doen die niet konden en vroegen waarom u was teruggekeerd naar Irak. Zo probeerden ze u ertoe te brengen dat u uw huis zou verlaten. Ze wilden immers geen soennieten in hun buurt.

Midden maart 2015 kwam iemand bij u informeren in naam van een zekere sheich. Wederom werd u een vraag gesteld in verband met Asiacell waaraan u geen gevolg kon geven: de sheich wilde immers een simkaart zonder dat hij zou moeten langskomen om zijn persoonlijke gegevens te registreren. Toen u zei dat dit niet mogelijk was, werd u gewaarschuwd dat er u nog iets te wachten zou staan.

Op 1 april 2015 ontving u een dreigbrief van de sjiitische militie 'asaib ahl al haq'. U werd in deze brief beschuldigd van het weigeren met hen mee te werken tegen het terrorisme. U moest binnen de vierentwintig uur uw huis verlaten, anders zou u worden gedood. U diende hiervan diezelfde dag klacht in. Op 4 april 2015 kwamen gewapende mannen van asaib ahl al haq bij u thuis naar u op zoek. U was op dat moment bij de kapper. Ze waren op de hoogte gekomen van het feit dat u klacht had ingediend. Ze ontvoerden uw vader. Vanaf die datum verbleef u bij uw tante in de Ghazaliya wijk te Bagdad. Op 5 april 2015 werd uw vader vermoord en op 10 april 2015 bent u uit Irak vertrokken. U kwam in België aan op 30 juni 2015 en vroeg hier asiel aan op 1 juli 2015.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart (d.d. 2/10/'14), uw nationaliteitsbewijs (d.d. 12/1/'15), uw geboorteakte, een woonstattest van uw moeder, uw diploma en puntenlijst, een aanbevelingsbrief van Asiacell, de overlijdensakte van uw vader, een dreigbrief en politionele documenten. Tevens legt u kopieën voor van uw paspoort (d.d. 22/1/'15), uw werkbadge van Asiacell en een aanbevelingsbrief van Asiacell.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren.

U verklaart uit Irak te zijn vertrokken nadat asaib ahl al haq een dreigbrief bij u achterliet omdat u soenniet bent. Uw vader zou in uw plaats zijn ontvoerd en gedood. Uw verklaringen hieromtrent kunnen echter niet overtuigen.

Vooreerst is het bevreemdend te moeten vaststellen dat u ervoor koos legaal met uw paspoort via de luchthaven van Bagdad te vertrekken (CGVS p.10). De keuze om legaal te vertrekken valt moeilijk te rijmen met uw voorgehouden vrees voor asaib ahl al haq. U verwijst naar de machtige en invloedrijke positie van deze militie om uw vrees kracht bij te zetten. U verklaart dat ze samenwerken met de autoriteiten en kunnen controleren wie er via de luchthaven reist (CGVS p.21). Dat u er in zulke omstandigheden voor zou opteren legaal het land te verlaten via de luchthaven, is niet geloofwaardig. Op die manier stelde u zichzelf immers bloot aan een niet te onderschatten risico. Dergelijke handelswijze doet vermoeden dat u in werkelijkheid niets te vrezen hebt van asaib ahl al haq, noch van de Iraakse autoriteiten.

Voorts kunnen enkele bedenkingen gemaakt worden bij de bedreigingen die u in 2015 zou hebben ontvangen. Zo kunt u niet de naam geven van de sheich die iemand naar u had gestuurd met vragen over een simkaart en u bedreigde toen u zei dat hetgeen hij vroeg onmogelijk was (CGVS p.18). Dat u van deze persoon zelfs de naam niet kan geven, roept ernstige vraagtekens op. U kunt bovendien geen concrete voorbeelden geven van personen die gelijkaardige zaken meemaakten als u. U haalt wel aan dat collega's van u dreigementen ontvingen maar u kunt echter geen namen noemen, noch kunt u zeggen wat ze precies hebben meegemaakt. Bovendien hebt u ook niet naar deze zaken geïnformeerd (CGVS p.19). Een dergelijke laconieke houding doet andermaal afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees. Het gaat hier immers om informatie die essentieel is om uw risico op vervolging in te schatten.

U hebt verder geen concrete aanwijzingen dat u actueel een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie hoeft te koesteren. Na uw vertrek hebt u geen nieuws meer over uw persoonlijke situatie. Nochtans hebt u nog steeds familie in Bagdad. Zij hebben geen concrete problemen meer ondervonden (CGVS p., 6-8, 19). Dit wijst er allerminst op dat u bij een eventuele terugkeer gevisieerd zou worden.

Het feit dat u sinds de inval van de Islamitische Staat (IS) in Irak streng werd gecontroleerd is onvoldoende ernstig om te kunnen spreken van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Behalve dat u steeds uw woonstkaart moest tonen aan checkpoints haalt u in dit verband immers niets aan (CGVS p.15).

Volledigheidshalve dient te worden gewezen op het feit dat u ervoor koos (na eerst uit Irak te zijn gevlucht in 2007) na uw terugkeer in 2009 terug in hetzelfde huis in Bagdad te gaan wonen. Dit wijst er op dat u niet meer had te vrezen omwille van de redenen waarom u eerder het land verliet. U geeft dit zelf ook expliciet aan. U was immers met uw toenmalige werkzaamheden gestopt en de personen

waarmee u daar problemen had, hadden dus hun doel bereikt. U had geen problemen meer met hen (CGVS p.20). Deze vrees is dan ook niet meer actueel.

Bovenstaande elementen laten het CGVS dan ook geen andere keuze dan u de vluchtelingenstatus te weigeren.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van

dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad met meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een geschatte oppervlakte van 4555 km². De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal de stad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de hoofdstad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Wat de door u voorgelegde documenten betreft dient te worden vastgesteld dat deze bovenstaande appreciatie niet in positieve zin kunnen ombuigen. Het betreft hier immers slechts uw originele identiteitskaart (d.d. 2/10/14), nationaliteitsbewijs (d.d. 12/1/15), uw geboorteakte, een woonstattest van uw moeder, uw diploma en puntenlijst, een aanbevelingsbrief van Asiaceil en de kopieën van uw paspoort (d.d. 22/1/15), uw werkbadge van Asiaceil en een aanbevelingsbrief van Asiaceil. Deze documenten zeggen enkel iets over uw identiteit, herkomst en werkzaamheden, dewelke hier niet ter discussie staan. Wat betreft de overlijdensakte van uw vader, de dreigbrief en de politionele documenten dient te worden gesteld dat om enige bewijswaarde te hebben, documenten ondersteund dienen te worden door coherente en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier zoals hierboven reeds werd beargumenteerd, geenszins het geval is. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat alle Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal verkrijgbaar zijn (zie informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd). Bovendien werd op de overlijdensakte niets ingevuld bij datum van overlijden, hetgeen toch wel essentiële informatie is. Dat deze niet zou worden ingevuld, doet des te meer twifelen aan de authenticiteit van dit document. Wat betreft de politionele documenten kan bijkomend nog worden aangestipt worden dat deze op gewone witte bladen zonder hoofding werden neergeschreven, wat nog meer doet twifelen aan de echtheid ervan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Verzoeker verwijst en herneemt de motieven van de bestreden beslissing en stelt het hiermee niet eens te kunnen zijn. Hij benadrukt dat hij uit Irak is vertrokken nadat Asaib Ahl al Haq (AAH) een dreigbrief bij hem achterliet omdat hij soenniet is, omdat zijn vader in zijn plaats werd ontvoerd en gedood.

Verzoeker kan worden bijgetreden dat het motief omtrent zijn legaal vertrek met zijn paspoort via de luchthaven van Bagdad niet determinerend kan zijn voor de weigering van de vluchtelingenstatus. Bovendien geeft verzoeker in zijn verzoekschrift een aannemelijke verklaring waarom dit niet als "bevreemdend" dient te worden beschouwd. De Raad merkt echter op dat verzoeker geen geloofwaardige verklaring aanbrengt voor het feit dat hij slechts een kopie van een pagina van zijn paspoort voorlegt. Verzoeker, die een academische opleiding heeft genoten, onder meer door na zijn

universitaire studies in Bagdad in Maleisië te gaan studeren, en een loopbaan van onderzoeker-assistent had in Bagdad van 2004 tot 2007, heeft op 22 januari 2015 een nieuw paspoort aangevraagd. Met dit paspoort is hij volgens zijn verklaringen op 10 april 2015 naar Istanbul gereisd. Verzoeker wordt geacht bewust zijn origineel paspoort achter te houden. Verzoekers verklaring dat hij het origineel paspoort bij de smokkelaar in Bodrum achterliet omdat hij anders het risico liep om te worden teruggestuurd naar Irak overtuigt de Raad niet (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 10). Verzoeker heeft immers wel zijn identiteitskaart en nationaliteitsbewijs in origineel voorgelegd. Dergelijke handelswijze doet afbreuk aan de algemene geloofwaardigheid van verzoeker.

Verzoeker dient te worden gevolgd dat de motivering aangaande de bedreigingen en de concrete aanwijzingen geenszins als afdoende kan worden beschouwd en dat de asielaanvraag oppervlakkig werd onderzocht. Er dient te worden opgemerkt dat twijfels over bepaalde aspecten van een relaas de Commissaris-generaal niet van de opdracht ontslaat om de vrees voor vervolging betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Uit verzoekers verklaringen en de documenten in het administratief dossier blijkt dat verzoeker een soennitische moslim is. Verzoeker woonde in en is afkomstig van Bagdad. Hij verklaart dat hij problemen heeft met sjiitische milities alleen al op basis van zijn naam. Geen van deze gegevens worden door verweerder betwist op basis van objectieve gegevens, integendeel (Landeninformatie, stuk 11, nr. 3, p. 15). Uit verzoekers verklaringen tijdens het CGVS-interview blijkt daarnaast dat hij en zijn familie omwille van hun naam en religie in het verleden reeds een aantal problemen kenden en kennen (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 7, 8, 15, 20). Verzoeker gaf aldus aan dat zijn familienaam een probleem vormde in zijn land en regio van herkomst (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 8, 15). Nergens uit het dossier blijkt dat de Commissaris-generaal de verklaringen omtrent verzoekers familienaam en de banden tussen zijn familie en het voormalige regime nader onderzocht heeft, noch dat deze verklaringen, in combinatie met het gegeven dat hij een soenniet is, werden aftoetst aan de algemene veiligheidssituatie. De bestreden beslissing is ook gespeend van enige verwijzing naar het onderzoek van verzoekers verklaringen aangaande de dreigbrief die hij heeft ontvangen, alsook van de voorgehouden moord op zijn vader, die in zijn plaats werd meegenomen en gedood. Verzoeker legt hierover uitgebreide verklaringen af waarvan *in casu* slechts een onbeduidende fractie werd beoordeeld op zijn geloofwaardigheid. Verzoeker geeft in dit verband ook zeer gedetailleerde beschrijvingen van de stad Bagdad, doch het is de Raad onmogelijk om dit punt van het relaas bijvoorbeeld eventueel aan een objectieve bron te toetsen, aangezien hij geen enkele onderzoeksbevoegdheid heeft. Op de zitting legt verzoeker bovendien nog een aanvullende nota neer waarin hij onder meer aanvoert dat zijn broer, die de laatste tijd niet meer naar huis kwam en op zijn werk bleef slapen (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 3 en 7), recent het slachtoffer was van een sektarisch geïnspireerde aanslag. Hij legt hiervan verschillende documenten neer.

Rekening houdend met verzoekers specifieke profiel en in acht genomen wat voorafgaat, kan de Raad op basis van de elementen in het administratief en rechtsplegingsdossier, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, zonder bijkomend onderzoek of bijkomende verklaringen van verzoeker niet tot een besluitvorming komen inzake de plausibiliteit van het asielrelaas.

Gezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 26 november 2015 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf mei tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP